

VELIKONOČNÍ POSELSTVÍ J.B. PATRIARCHY ŘEHOŘE III.

Od východu na západ naplňuje křesťanský svět velká radost. Společně slavíme Paschu, slavnost Zmrtvýchvstání našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Společně budeme tyto svátky slavit i v roce 2011. Necht' toto společné slavení pokračuje jako symbol naší křesťanské jednoty, našeho svědectví a naší přítomnosti ve společnosti! Necht' skutečnost společného slavení nás stimuluje k větší jednotě křesťanů, k upevnění naší víry a uchování naší křesťanské identity a k duchovní síle, která by nám pomáhala čelit výzvám, těžkostem, bolestem, trápením a soužením, překážkám, jež by mohly zahradit naši cestu víry! Slavíme společně, vydávajíc společné svědectví naší svaté víry, jež je solí, světlem a kvasem dobra a míru naší společnosti, naší domoviny, do níž nás zasadil Bůh. Ve svém pasýřském listu k Velikonocům vyzývám všechny křesťany východu i západu k společnému úsilí na sjednocení data Velikonoc tak, abychom dostali jeden pevný svátek všech křesťanů, umožňující nám zpívat společně ono

Kristus vstal z mrtvých!
Vpravdě vstal.

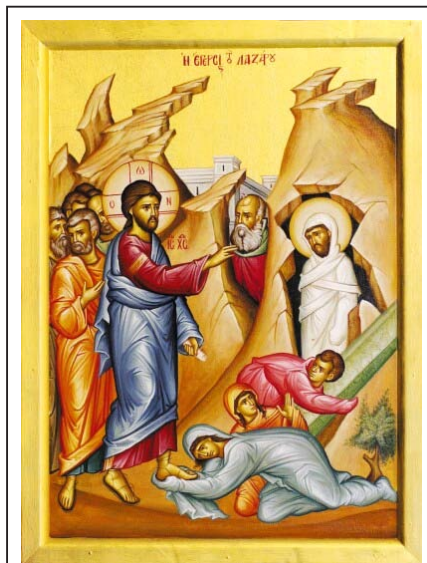
Jeho Blaženost Gregorios III. Laham,
duchovní protektor

Pobožnost ve Svatém týdnu

V pondělí Svatého týdne, 29. března, jsme se navečer shromáždili k postní pobožnosti v Husově sboru Církve československé husitské v Praze-Holešovicích. Pobožnosti se ujala naše postulanka, kazatelka CČSH a studentka HTF UK Kateřina Alena Kudelová.

Strohý funkcionalistický interiér chrámu evokuje osobitou spiritualitu. Podkladem pro kázání byl text z 12. kapitoly Jana evangelia, kde Lazarova sestra Marie v Betanii pomazala nohy Páně vzácným olejem. Kazatelka charakterizovala tento příběh ze závěru Ježíšova pozemského života slovy: „Chvilu, v níž se odehrává tento příběh, je jakoby plna jakési zvláštní předtuchy podivných událostí, věcí, které teprve v následujících dnech dospějí ke svému smyslu“.

Co říká tento příběh nám? Lásky k Bohu a lásky k bližním k sobě nedílně patří. Jsou

ŘÁDOVÝ SVÁTEK V LITOMĚŘICÍCH

Sobota před Květnou nedělí je v byzantské tradici svátkem Lazarova vzkříšení. Proto jsme se 27. března v ranních hodinách shromáždili v pravoslavném chrámu sv. Václava v Litoměřicích ke slavení svaté Liturgie ke cti našeho řádového patrona. Svatou Liturgii celebroul náš řádový kaplan, archimandrita ThDr. Marek Krupica, ThD, SChLJ.

V homilii otec Marek připomenul osobnost svatého Lazara – přítele Páně. Vzpomněl na svou nedávnou návštěvu u světceva hrobu na Kypru. Při bohoslužbě zazněly modlitby za náš Řád a za jeho členy, živé i zemřelé.

Po bohoslužbě následovalo neformální posezení u otce Marka.

Tento svátek je krásným uvedením do Svatého týdne a doufejme, že v příštích letech bude mít mezi členy Řádu širší ohlas.

MUDr. Vladimír Němec, KCLJ

součástí křesťanského života a nelze je od sebe oddělit. Jedno bez druhého ztrácí smysl. Křesťan má mít čas jak na charitu, tak na modlitbu. Náš řádový patron – přítel Páně a jeho dvě sestry jsou nám v tom příkladem.

Po pobožnosti jsme přijali pozvání místního faráře Mgr. Jiřího Doška k přátelskému posezení na faře.

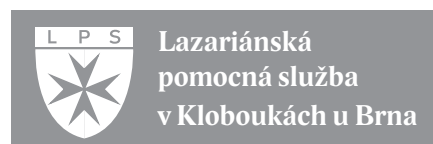
MUDr. Vladimír Němec, KCLJ

Nová delegace – komenda

Dne 13. 12. 2009 vznikla skupina 15 členů budoucí delegace (komendy) sv. Jana Nepomuckého našeho Řádu. Územně bude působit na jižním Plzeňsku. Skupina si vytkla za cíl v průběhu roku 2010 působit tak, aby alespoň 5–6 členů této skupiny mohlo být na budoucí investituře v r. 2011 přijato za členy Řádu. Předchází tomu postulantsví, které by mělo být postupně naplňováno dle Ústavy a podmínek pro přijetí do Řádu.

Skupina se zaměřuje na práci charitativní, náboženskou a práci s dětmi. Neformálním představitelem a jejím duchovním otcem je P. Mgr. Miroslav Martiš, CM.

Mgr. Václav Voříšek, KLJ,
velitel Plzeňské komendy

Počátkem letošního roku jsme si připomněli druhé výročí vzniku místního společenství Lazariánské pomocné služby.

Setkání členů našeho řádu se spolupracovníky zapojenými do LPS jsme zahájili nešporní ekumenickou bohoslužbou v kostele místního evangelického sboru. Hlavním důrazem promluvy bratra faráře Ludka Korpy, SCHLJ, bylo vyjádření vděčnosti za možnost stát po boku našeho Pána jako jeho spolupracovníci mezi potřebnými lidmi naší doby a na místě kde žijeme. Smíme tak být pokračovateli v dlouhé tradici řádové špitální služby. Služba to není velká rozsahem, ale častokrát se děje nutně s velkým nasazením pro malíček a potřebné. Po bohoslužbě se kruh naší LPS setkal na evangelické faře v neformálním rozhovoru při rekapitulaci období minulého roku a plánování budoucnosti. V ní chceme pokračovat v dobrovolnické práci především v poskytování domácí péče nemocným, hendikepovaným a společně s místními skauty budeme nabízet pomoc při zajišťování zdravotního dozoru při akcích pořádaných pro veřejnost. Také budeme pokračovat v půjčování zdravotních pomůcek do rodin, které pečují o své nemocné.

Jako každoročně jsme přivítali počátkem roku také své přátele z jihokorejského

pokračování na straně 3

VELIKONOČNÍ DOPIS

**Spolusestrám
a spolubratrům OSLJ**

Velikonoce 2010

Velikonoční evangelium
(Lukáš 24, 1–12)

Prvního dne po sobotě, za časného jitra, přišly ženy k hrobu s vonnými mastmi, které připravily. Nalezly však kámen od hrobu odvalený. Vešly dovnitř, ale tělo Pána Ježíše nenašly. A jak nad tím byly bezradné, stanuli u nich dva muži v zářícím rouchu. Zachvátil je strach a sklonily se tváří k zemi. Ale oni jim řekli: „Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není zde, byl vzkříšen. Vzpomeňte si, jak vám řekl, když byl ještě v Galileji, že Syn člověka musí být vydán do rukou hříšných lidí, být ukřižován a třetího dne vstát.“ Tu se rozpomenuly na jeho slova, vrátily se od hrobu a oznámily to všechno jedenácti učedníkům i všem ostatním. Byla to Marie z Magdaly, Jana a Marie Jakubova a s nimi ještě jiné, které pověděly apoštolům. Těm však ta slova připadala jako blouznění a nevěřili jim. Petr se rozběhl ke hrobu, nahlédl dovnitř a uviděl tam ležet jen plátna. Vrátil se v údivu nad tím, co se stalo.

*Veleben Bůh buď, jeho čin,
oslaven buď i jeho Syn;
vykoupil nás již ze všech vin.
Haleluja, haleluja.*

*Třetí když probouzel se den,
odvalen kámen, vyšel ven,
budiž on zo to veleben.
Haleluja, haleluja.*

*Vítězně vyšel jako Pán,
hrobem on zůstat nespoután.
Místo je prázdné, kam byl dán.
Haleluja, haleluja.*

*Prosíme tebe, Kriste náš,
který smrt naši dobře znáš,
budiž i nás všech Mesiáš.
Haleluja, haleluja.*

*Vzkříšením život nám chceš dát,
od tebe máme nový šat.
Proto již chceme zajásat:
Haleluja, haleluja.*

Ruka natažená kvůli spasení až na kříž
„Ukřižování je jeden z nejstrašnějších trestů smrti, který si lidský duch, tak vynalézavý ve všech způsobech trýznění, vymyslel. Všechny je překonává, crudelissimum teterimumque supplicium“ – „nejkrutější a nejohavnější trest smrti“, napsal Cicero. Křižování opravdu obsahuje všechno, co mělo

Na Zelený čtvrtek večer jsme se navzdory nepřízní počasí v hojném počtu zúčastnili již tradiční ekumenické Křížové cesty v Praze na Petříně. (vn)

umění mučitelů vyvolat: nesmírné tělesné utrpení, dlouhá muka, hanbu, účinek na lid, který sledoval dlouhý smrtelný zápas. Kříž ukazoval zuboženou lidskou bytost, vydanou až do nejzazší míry bezmocnosti, utrpení a pohrdání. Mučení, pranýřování, ponížení, jistá, ale pomalu přicházející smrt. Byl to ideální trest smrti, který Římané používali pro těžké zločince, uprchlé otroky a vzbouřence, a křížů nastavili tisíce a desetitisíce.

„Kdo visí na dřevě, je zlořečený Bohem a přináší zemi neštěstí“. Tento citát ze Starého zákona, se musel tenkrát lidem v Jeruzalémě znovu a znovu honit hlavou, když viděli smrtelný zápas lidí ukřižovaných za branami města. Být přibitý na dva dřevěné trámy a být přítom okukován a vydán urážkám a běsnění davu, jenž má požitek z této podívané, to je peklo.

Když se lidé takhle mohou chovat k druhým lidem, jak pak ještě můžeme věřit v nějakého Boha? Nebo je snad Bohu všechno jedno? Jestli doopravdy existuje, jsou vlastně jenom dvě možnosti: Buď používá kříž jako strašlivý trest. Kdo na něm visí, je skutečně Bohem prokletý a zavržený. Nebo se do toho musí vložit, zabránit této strašlivé popravě a potrestat ty druhé – ty, kteří křižování nařídili nebo mu přinejmenším nezabránili.

V obou případech je hned jasné, kdo má hlavní slovo. Bůh reaguje a my lidé žijeme ve stálém strachu z tohoto tvrdého, ale přinejmenším spravedlivého Vládc. Odkud máme vědět, jestli před takovým Bohem obстоjíme?

Bůh si ale v Ježíši zvolil třetí cestu. Nechal na dva dřevěné trámy přibít sám sebe. Bez jakéhokoli božského lesku a slávy, mezi dalšími ukřižovanými. Ježíšovi učedníci se rozutekli. Většina ostatních si ani nevšimla, že se na Golgotě děje něco zvláštního. Křižování bylo krutou a běžnou římskou rutinou.

Bůh, Všemohoucí a Všemocný, přibitý na kříži. Mohl i jinak, ale nechal si od nás lidí připravit peklo. Proč ale? Proč jenom si to Ježíš nechal líbit? Co se v něm dělo, když ho s hlasitým hulákáním položili na oba trámy a přibíjeli hřeby? Proč vůbec šel tam, kam vlastně vůbec nepatřil? Proč se nechal přibít na kříž?

Bůh sestoupil, až docela dolů, do pekla. Udělal to, aby tak k sobě přitáhl zpátky ty, kteří k němu už dlouho nepatřili – jako potápeč, který se potopí až na dno bahnitě, páchnoucí díry, aby odtamtud zachránil poklad.

Od ukřižování na sobě Bůh nese stopy zaražených hřebů. Patří k němu stejně jako nádhra a lesk jeho moci a stvořitelství vláda. Když se Ježíš setkal s učedníky po svém vzkříšení, ukázal jim jako první svoje rány po hřebech. Rány po ukřižování na sobě nese Ježíš i jako oslavený a všemohoucí Běránek kralující novému nebi a nové zemi, jak o tom vypráví kniha Zjevení.

Bůh jako ukřižovaný – zvěst o kříži. Rozumíš tomu?

Apoštol Pavel o tom napsal: „Kdo směruje do záhuby, považuje učení o Kristově kříži za hloupost. Ale my víme – a to je naše záchrana, že Bůh právě tímto způsobem projevil svou moc“.

Pro některé kámen úrazu, pro další pošetilost, pro jiné věc, kterou nestojí za to se vůbec zaobírat. A přitom je to nejobdivuhodnější projev Boží moci a lásky.

Celá staletí před tím, než k tomu došlo, před Velkým pátkem, řekl v prorockém vytržení prorok Izaiáš: „Hle, Hospodinova ruka není krátká na spasení, jeho ucho není zalehlé, aby neslyšel“.

Na Golgotě se jeho proctví naplnilo. Boží ruka, přinášející spásu, nebyla krátká, natáhla se až k nám na zemi. Natáhla se až na kříž, kde Bůh nechal svoji ruku probít hřebem.

pokračování na straně 3

pokračování ze strany 2

Udělal to pro naše spasení. Aby se naše ruka, zaťatá vzdorem a odporem vůči Bohu v pěst, mohla otevřít.

Abychom se chopili Boží ruky, která vede ke spáse. Abychom přijali to, co Bůh nabízí: odpuštění všech vin, nový začátek, proměnu srdce ztvrdlého na kámen v srdce, které umí milovat a je plné lásky.

Proto Bůh sestoupil až docela dolů, mezi nás lidi. Udělal to ze své lásky pro naši záchranu – od hříchu, od ďábla i od smrti. To jsou Velikonoce: Boží ruka, která není krátká ke spasení.

Požehnané Velikonoce, naplněné radostí z Boží ruky, která není krátká, a natáhla se na kříž i pro vaši záchranu a spásu, přeje váš

ThMgr. Michal Šourek, ChLJ

Slavnostní křest

Dne 15. 5. 2010 proběhlo slavnostní přijetí iniciačních svátostí naší nastávající poslulantky Helenou Aloisíí Janou Veselou v kostele sv. Mikuláše v Plzni.

Patronací celé významné události byla Plzeňská komenda OSLJ. Křest provedl kaplan našeho Řádu O. PhDr. Mgr. Igor Bibko, CHLJ.

Členové naší komendy se zúčastnili v rádivých pláštích a po obědě setrvali s Helenou Aloisíí Janou Veselou, jejím kmotrem a kmotřenkou v delším přátelském a neformálním rozhovoru.

Celá významná událost v historii Plzeňské komendy OSLJ byla vysoce kladně hodnocena a stala se tak dalším zpevňujícím článkem mezi všemi jejími členy.

Mgr. Václav Voříšek, KLJ,
velitel Plzeňské komendy

Charles-Philippe d'Orléans podal demisi

Princ Orleánský využil velké kapituly svého uskupení, která se konala v polovině března v Budapešti a podal demisi na svou funkci velmistra. Kapitula demisi přijala a prohlásila jej velmistrem emeritním. Ve svých 37 letech se tak Charles-Philippe stal zcela jistě jedním z nejmladších emeritních velmistřů v historii křesťanských řádů. Velká kapitula pověřila Mons. Richarda Garrarda (73), biskupa anglikánské církve, funkcí generálního administrátora. (ab)

Nový dům seniorů na Karlovarsku

Dne 26. května byla podepsána smlouva mezi Českým velkobailivikem a obcí Stráž nad Ohří o výstavbě Domu seniorů s pečovatelskou službou. Veškerou součinnost bude zajišťovat z naší strany Karlovarská komenda. Obec se už obrátila na konzultační kancelář, která se pokusí zajistit na stavbu dotace z evropských peněz. My jsme se pokusili získat pro to politickou podporu, výsledek byl ale negativní. (ab)

pokračování ze strany 1

Soulu. Máme s nimi několikaleté kontakty. Letošní třináctičlennou skupinu tvořili studenti a učitelé, kteří navštívili Evropu s misijním křesťanským programem. Setkání s tradicí našeho řádu je pro ně něčím vpravdě exotickým. Jejich křesťanství vychází z jiných kořenů, ale o sociální otázky a diakonickou službu mají velký zájem. První den pobytu naši hosté navštívili Základní školu ve Velkých Pavlovicích, kde „nahlédli do života našich žáků“. Večer se setkali na evangelické faře se členy místního evangelického sboru. Naši hosté byli opravdu připraveni – v národních krojích předvedli tance, zazpívali písně a vyprávěli o historii a křesťanství ve své zemi. V neděli při bohoslužbách kázal korejský farář, který celou skupinu provázel.

Jsme rádi, že naše lazariánské společenství nachází své zázemí v prostředí klobouckého evangelického sboru, otevřeném pro diakonické a ekumenické důrazy, které se snažíme nést jako členové našeho řádu i LPS.

Lenka Korpová

Náš rádivý kaplan d.p. Petr Jan Vinš, AssChLJ, úspěšně obhájil doktorskou práci a dne 28. 5. 2010 byl v Karolinu promován na doktora teologie. Blahopřejeme. (vn)

Pouť ke sv. Jiří

V sobotu 8. května jsme na pozvání našeho rádivého kaplana otce Marka vykonali pouť na Říp ke cti svatého Jiří, který je, mimo jiné, i patronem rytířů.

Procesi s křížem v čele vyšlo z parkoviště u Krabčic. Během výstupu jsme se zastavovali k modlitbám, zpěvům a čtení z Písma. Předpověď počasí neslibovala nic dobrého, ale jako zázrakem se nad Řípem roztrhaly mraky a zazářilo slunce.

V románském kostele svatého Jiří na vrcholu hory pak archimandrita Marek s dalšími kněžími sloužil svatou Liturgií sv. Jana Zlatoústého. V homilii připomněl světcovo poselství do dnešní doby a pro náš Řád. Svatý Jiří je archetypem bojovníka proti zlu, které je ve svatojiřské legendě personifikováno drakem. Jeho odvaha buďž příkladem dnešním křesťanům.

MUDr. Vladimír Němec, KCLJ

Pomník krále Přemysla Otakara II. ve Vysokém Mýtě

Občanské sdružení pro vybudování pomníku inicioval Dr. Augustin Karel Andrlé, KLJ, spolu s Doc. PhDr. Janem Klímou. Na činnosti sdružení se také podílí někteří členové Komendy svatě Zdislavy. Naši společnou snahou je prosadit v roce 2012 instalaci sochy na vysokomýtském náměstí, které nese jméno zakladatele města Přemysla Otakara II. V tomto roce oslavíme 750 let od založení města /1262/. Autorem pomníku má být sochař Karel Bureš.

Dr. Augustin K. Andrlé, KLJ
(ab)

Komenda svaté Zdislavy pomáhá Žďirci

Členové komendy z východních Čech si tentokrát udělali výjezdni jour fixe. Sešli se v Domově sv. Josefa ve Žďirci, který je jediným domovem v České republice, který se stará o nemocné s roztroušenou sklerózou. Čekal tam na ně ředitel hospice ing. Miroslav Wajsar, se kterým naši členové projednali možnost pomoci. Hospic potřebuje nutně opravit bývalou faru a rekonstruovat bývalý pivovar, které jsou součástí areálu hospice. Prioritou je ovšem potřeba vybudovat čističku odpadních vod. Bc. Richard Andrlé, OLJ, se pokusí získat na tyto opravy evropské peníze a dr. Jiří Vambera, OLJ, krajský zastupitel, pomůže s podporou Královohradeckého kraje. Poté si zúčastnění prohlédli kostel, který je v současné době v rekonstrukci financované z norských fondů. Na jour fixe se přijel představit i nový postulant David Kracík. Velkobailiv prof. Bluma, KCLJ, předal veliteli komendy dr. Augustinu Andrlému řádovou hvězdu KLJ a spolubratru Františku Adamíkovi diplom OLJ. Zároveň prodiskutoval s otcem Mgr. Pavlem Mistrem možnost jeho vstupu do Řádu v hodnosti kaplana – asistenta. Otec Pavel po diskusi navrhl, že bude prozatímně vykonávat duchovní činnost pro komendu, aniž by vstupoval do Řádu, a vše projedná se svými představenými v hnutí Focolare. Navrhl také, že by funkci kaplana možná mohl vykonávat O. Jan Kunert z Horního Jelení. Spolubratr Adamík odjel přímo z jour fixe na pouť do Mariazellu.

Dr. Augustin Andrlé, KLJ,
velitel Komendy sv. Zdislavy

Zemřel Mons. Josef Koukl

V sobotu 22. května zemřel v biskupské rezidenci v Litoměřicích emeritní biskup litoměřický Mons. ThDr. Josef Koukl. Narodil se 8. listopadu 1926 v Brně, na kněze byl vysvěcen 23. dubna 1950 a po působení v různých farnostech v Čechách přichází v roce 1970 do Litoměřic jako spirituál kněžského semináře. V roce 1974 promuje

na doktora teologie a v témže roce začal učit na teologické fakultě morální teologii. V roce 1989 jej Svatý otec Jan Pavel II. jmenoval sídelním biskupem litoměřickým. V čele diecéze stál až do roku 2004, kdy odešel do emeritury. Otec biskup Koukl měl vynikající vztah k našemu Řádu. Není divu, když jeho biskupským heslem bylo Deus caritas est. Přes pokračující nemoc se v loňském roce uvolil sloužit slavnostní

mši svatou při příležitosti znovuvvedení námi opraveného kostela ve Stráži nad Ohří do bohoslužebného provozu. Zúčastnil se i naší poslední investitury.

Velkobailiv prof. Bluma zaslal paní ing. Marii Pospíšilové-Kouklové, sestře otce biskupa, jménem všech členů ČVB kondolenční dopis. Vzpomeňme otce biskupa v našich modlitbách.

R.I.P.

(ab)

HUMANITÁRNÍ POMOC A DARY V ROCE 2009

FINANČNÍ VYČÍSLENÍ

<i>Humanitární pomoc v ČR</i>	€
Společnost sv. Vincence z Pauly	200,-
Rada humanitární pomoci	28,-
LPS	400,-
Hospic Plzeň	300,-
Hospic Praha	300,-
Křesťanská mezinárodní solidarita	300,-
Svatováclavský řád	300,-
Celkem	1 828,-

<i>Humanitární pomoc do zahraničí</i>	€
Augustiniáni	760,-
Studna č. 30	920,-
Zbývající studny	3 200,-
Hospic v Kongu	3 800,-
Siroťci ve Rwandě	5 900,-
Celkem	14 580,-

<i>Dary</i>	€
Ing. Miřejovský na dostavbu kostela	48 000,-
Komenda sv. Zdislavy na dostavbu hospice	4 000,-
Plzeňská komenda postiženým	384,-
Jihočeská komenda postiženým	224,-
Špitálník dr. Kubíček salesiánům pro sirotky	1 960,-
Velkobailiv prof. Bluma křesťanským médiím	96,-
Velkobailiv prof. Bluma postiženým	3 040,-
Sponzorování křesťanské televize Noe	2 600,-
Celkem	60 304,-

<i>Rekapitulace</i>	€
Humanitární pomoc v ČR	1 828,-
Humanitární pomoc v zahraničí	14 580,-
Peněžní dary	60 304,-
Celkem	76 712,-

Dary hmotné povahy, jako zdravotní pomůcky, léky, zdravotní materiál, knihy, hračky, šatstvo a potraviny, jakož i hodnota osobního bezúplatného nasazení jednotlivých členů při službách v hospicích nebo při stavbách (vyhotovení plánů, zajištění všech povolení, stavební dozor) nejsou peněžně vyčísleny a nejsou do rekapitulace zahrnuty.